

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 683/2015
15.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.М., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.М., адвоката Р.Ј., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Прокупљу К 22/12 од 23.11.2012. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 1556/13 од 06.05.2015. године, у седници већа одржаној дана 15.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.М., адвоката Р.Ј., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Прокупљу К 22/12 од 23.11.2012. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 1556/13 од 06.05.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Прокупљу К 22/12 од 23.11.2012. године, окривљени Д.М. оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, па је, након што су му утврђене појединачне казне затвора за кривична дела у питању и то: за кривично дело из члана 246. став 1. КЗ у трајању од три године, а за кривично дело из члана 348. став 1. КЗ у трајању од три месеца и новчану казну у износу од 10.000,00 динара, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од три године и једног месеца у коју му се урачунава време проведено у притвору од 17.02.2010. до 17.03.2010. године и на новчану казну у износу од 10.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени у остављеном року не плати новчану казну иста ће се заменити казном затвора и то тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Том пресудом према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и

то два паковања ризле, два метка за АП калибра ...мм, један мобилни телефон марке "... " серијског броја ..., са сим картицом број ... и исти обавезан да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од 9.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 1556/13 од 06.05.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Прокупљу и браниоца окривљеног Д.М. и пресуда Вишег суда у Прокупљу К 22/12 од 23.11.2012. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.М., адвокат Р.Ј., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, а из навода да сведоци Ј.Р. и Д.М. нису упозорени да у поступку могу користити свој језик, нити им је омогућено да своје сведочење изнесу на свом ромском језику произилази да захтев подноси и због повреде одредбе члана 11. ЗКП, уз захтев да се сходно одредби члана 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи и да, сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП буде обавештен о седници већа.

Врховни касациони суд је након што је примерак захтева за заштиту законитости доставио Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа у смислу одредбе члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.М., адвоката Р.Ј., је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране овлашћених лица за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП право окривљеног на подношење захтева, преко свог браниоца, због повреде закона је, по ставу Врховног касационог суда, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Дакле, окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тач. 1) до 3) и члану 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

У конкретном случају бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења само је формално означио да наведеним правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП истицањем да се на записнику о претресању стана и других просторија окривљеног, потврдама о привремено одузетим предметима од 17.02.2010. године, записника о саслушању осумњиченог од 17.02.2010. године и исказима полицијских службеника Б.Р., Н.Р. и Б.П. пресуде не могу заснивати без указивања супротно којој одредби ЗКП или Устава РС су ови докази прибављени, а из образложења захтева и навода да изведени докази не пружају основ за закључак да је окривљени починио кривична дела за која је оглашен кривим, по налажењу Врховног касационог суда произилази да се захтевом оспорава чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђено другостепеном пресудом о погледу учешћа овог окривљеног у извршењу предметних кривичних дела.

Како цитираном одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени преко свог браниоца сходно ограничењу његових права правима који у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.М., адвоката Р.Ј., оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.